GAZETA KRAKOWSKA

Nro 101.

W Niedzielę Dnia 20. Grudnia 1807.

Z Wiednia d. 12. Grudnia.

Nayiaśnieyszy Cesarz Jmć nakazał patentem pod d. 1 Listopada r. b. spisać ludność Xięstw Salzburskiego i Berchtolsgaden.

J. C. K. Mość rozkazał z Oycowskiey pieczołowitości przez własnoręczne pismo pod n. 9 ieszcze Lutego r. b. ażeby powołany z liceum Laibachskiego do tuteyszey szkoły głowney na professora praktyczney chirurgii, Doktor medycyny i chirurgii Wincenty Kern, wybrał kilku ubogich, pilnych i dobrych obyczaiow chirurgii uczniow, i tych kosztem kraiu przez oddzielne nauki na dobrych chirurgow i operatorow ukształcił. Przez wydany niedawno wyrok raczył J. C. K. Mość wspomnionemu dopiero Professorowi, który z dobrym skutkiem wprowadził do Austryi sposób Pajola wyrzynania kamienia, i przez to nietylko poprawił praktyczną chirurgią, ale nadto oszczędził wiele kosztow na bezskuteczne często zewnętrzne lekarstwa, dopomagiiąc tylko naturze, powiększyc iego pensyą od 1000 do 2000 zł. ryn.

W tuteyszym domu poprawy na Leimgrube pozostało się od d. 1 Listopada r. b. 120 osób oboiey płci, które zatrudnione są roznemi robotami, i przez czynne życie i przyzwyczaienie do porządku staną się nadal pracowitemi.

Z Budy d. 4. Grudnia.

D. 28 Listopada odprawiły stany seymuiące 82gie, d. 30 83cie, a d. 1 Grudnia 84te posiedzenie, na których naradzały się daley nad przełożeniem naypokornieyszem do Monarchy i one postanowiły. D. 2 na połączonem posiedzeniu zostało ieszcze raz odczytane, i po podpisaniu d. 5 do Nayiaśnieyszego Krola Jmć odesłane.

Z Petersburga d. 11. Listopada.

Z strony naszego Dworu wydane zostało przeciw Anglii następuiące oświadczenie:

"Im więcey poleg ł Imperator na przyiaźni Krola Jmć W. Brytanii, z tem wiekszym przymuszony był widzieć żalem, że ten Monarcha uchybiał przyiaźni. Po dwa razy uchwycił Imperator oręż za sprawę, w którey Anglia wprost była interessowaną. Na daremnie nalegał, ażeby Anglia dopomagała mu w własnym swoim interessie. Nie żądał, aby łączyła swoie woyska z Rossyyskiemi, ale pragnął tylko dywersyi. Dziwił się, że

w własney sprawie niedziałała. Jako zimny widź w krawey woynie, którą sama podnieciła, wysłała owszem woyska przeciw Buenos - Ayres. Część iey woyska, która zdawała się bydź przeznaczoną do uczynienia dywersyi we Włoszech, opuściła nakoniec Sycyliią, gdzie się była zgromadziła. Domyślać się należało, że te woyska, przeznaczone były przeciw Neapolowi, lecz pokazało się, że były zatrudnione podbiciem Egiptu. Naybardziey zaś zakrwawiła J. Imp. Mci serce okoliczność, że Angliia przeciw wszelkiey wierze i przeciw wyraźnemu brzmieniu traktatu handlowego uciskała handel Jego poddanych na morzu. I w iakimże to działo się czasie? Oto w ten czas, kiedy krew Rossyanow przelewała się w chwalebnych bitwach i kiedy woyska J. Im. Mci wstrzymywały postęp woyska Cesarza Jmć Francuzow, z którym Angliia zostawała w woynie i dotąd zostaie.

Gdy oba Cesarze zawarli pokoy, nie przestał Jego Imperatorska Mość pomimo słusznych uraz, które miał do Anglii, bydź iey ieszcze użytecznym. Warował wyraźnie w traktacie, iż chce bydź pośrednikiem pokoiu między Angliią i Francyą. Ofiarował potem Królowi W. Brytanii swoie pośrednictwo. Donosił mu, iż iest iego zamiarem wyrobić mu chwalebne warunki. Lecz ministerium Angielskie, wierne oczewiście planowi, który miał rozwiązać i zerwać związki między Rossyą i Angliią, odrzuciło to pośrednictwo. Pokoy między Rossyą i Francyą miał przygotować powszechny pokoy. Tu budzi się Angliia nagle z swego na pozor letargu; lecz budzi się tylko dla rozpalenia na nowo w północney Europie pochodni woyny, którey nie chciała widzieć przygaszoney. Floty i woyska Angielskie, pokazały się pod brzegami Danii, dla wykonania tam gwałtu, iakiego obfita wszkaradne przykłady historya nie okazuie podobnego. Spokoyne i umiarkowane mocarstwo, które przez ustawiczną i nieodmienną mądrość zasłużyło w rzędzie monarchow na moralną powagę, widzi się bydź nie spodziewanie napadnione i traktowane, iak gdyby knowało spisk i godziło na zgubę Anglii. Wszystko to stało się zaś dla usprawiedliwienia zupełnego i nagłego złupienia Danii. Znieważony Imperator w swey powadze, skrzywdzony w interessach swoiego ludu i w obowiązkach swoich względem północnych dworow przez zgwałcenie Baltyckiego morza, które uważaue bydź powinno iako niedostępne i którego spokoyność z wiedzą gabinetu St. James od przytykaiących do niego mocarstw od dawna zaręczona została, nie zaniedbał oświadczyć dworowi Londyńskiemu swoiego z tego powodu gniewu i zapowiedzieć iż oboiętnym na to bydź nie może. Nie przewidywał J. Imp. Mość, ażeby Angliia używszy pomyślnie swey siły i zbliżaiąc się do chwili, w którey uprowadzić miała swą zdobycz, popełniła nową obelgę przeciw Danii, którey nawet część spadała na J. Imp. Mość. Czynione były nowe propozycye, które iedne nad drugie podstępnieyszemi były, i te miały poiednać znowu Daniią z Angliią. Podbita i znieważona Daniia pochwalić ieszcze więc miała wyrządzoną sobie krzywdę! Nieprzewidywał niemniey J. Imp. Mość, ażeby żądano od niego zatwierdzenia podbicia Danii, i zaręczenia, iż gwałt ten nie pociągnie za sobą żadnych szkodliwych skutkow dla Angli. Angielski poseł osądził, iż może ministrom Imperatora proponować, ażeby J. Imp. M. wziął na siebie obronę czynu, który tak mocno i głośno naganiał! J. Imp. Mość nie przyiął tego kroku z strony gabinetu St. James w innym względzie, tylko na iaki zasługiwał, i uznał,

iż należy położyć koniec swoiemu umiarkowaniu.

Następca tronu Duńskiego posiadaiący dzielny i szlachetny charakter, i obdarzony od Opatrzności wielkością umysłu, która odpowiada iego wysokiey dostoyności, kazał donieść Imperatorowi, iż uniesiony słusznym gniewem względem tego co zaszło w Kopenhadze, nie zatwierdził zawartey tam umowy i uważa ią za niebyłą. Nadto kazał Imperatora uwiadomić o uczynionych mu nowych propozycyach, które zamiast uspokoienia go, posłużyły tylko do odnowienia iego gniewu, ponieważ zmierzały do naznaczenia piętnem podłości iego czynow, od czego był zawsze dalekim.

Wzruszony zaufaniem, które Następca tronu Duńskiego w nim pokłada, zważywszy nadto własne swoie urazy przeciw Anglii, iako też swoie obowiązki względem północnych mocarstw, które ieszcze ś. p. Katarzyna i Imperator Paweł na siebie zaciągnęli, postanowił J. Imp. Mość dopełnić tych obowiązkow. Zrywa przeto wszelkie związki z Angliią. Odwołuie ztamtąd całe swoie poselstwo, i nie chce, aby poseł Króla Jmc W. Brytanii przy nim zostawał. Na przyszłość nie maią między obiema kraiami żadne zachodzić stosunki.

Imperator oświadcza wszystkie dotychczasowe umowy między Rossyą i Angliią zawarte, a mianowicie umowę d. 5 (17) Czerwca 1801 na zawsze za zniszczone. Ogłasza na nowo zasady zbroyney neutralności, tego pomnika mądrości Katarzyny, i obowięzuie się nigdy od tego systematu nie odstępować.

Żąda od Anglii, aby wynadgrodziła zupełnie wszystkie słuszne pretensye iego poddanych za okręty i towary, które wbrew dotychczasowym traktatom zabrała lub zatrzymała. Oświadcza razem, iż między Rossyą i Angliią poty do zgody nie przyydzie, poki Angliia nie uczyni zadosyć Danii.

Imperator oczekuie, że Król Jmć W. Brytanii, zamiast pozwolenia swoim ministrom podniecania nowych woien, iak niedawno się stało, usłucha własnego czucia i okaże się skłonnym do zawarcia pokoiu z Cesarzem Jmć Francuzow, który pokoy, niech wolno będzie użyć tego wyrazu, na cały świat nieoszacowane dobrodzieystwa rozszerzy.

Jak skoro Imperator w wszystkich powyższych punktow, a mianowicie względem pokoiu między Francyą i Angliią, bez którego żadna część Europy nie może sobie obiecywać prawdziwego pokoiu, dostatecznie zaspokoionym zostanie, na ow czas nie omieszka J. Imp. Mość z naywiększą chęcią przywrócić przyiacielskie stosunki z W. Brytaniią, które przy słusznym swoim nieukontentowaniu aż nadto może długo utrzymywał. — Działo się w Petersburgu d. 27 Października (7 Listopada 1807.„

Powyższe oświadczenie zostało przed 4 dniami zagranicznym ministrom przez Ministra handlowego, zastępuiącego mieysce ministra spraw zagranicznych, Hrabiego Romanzow, udzielone, w Rossyyskim i Francuzkim ięzyku wydrukowane i na giełdzie przybite. Nie zaprzeczone prawa wszystkich narodow do Oceanu będą, podług tego świadczenia, przeciw przywłaszczeniom Anglii utrzymane i zapewnione.

Do wszystkich portow posłane zostały rozkazy, aby na Angielskie okręty i własność włożone było embargo. Wczoray zapieczętowane tu zostały wszystkie magazyny Anglikow.

Angielski ambassador, Lord Gower, ieszcze ztąd dla choroby nie wyiechał.

D. 5 t. m. dana była w Eremitarzu dla

)2(

wysokiey woyskowości, cywilnych i dworskich urzędnikow, ich familiy i officerow od gwardyi wieczerza z balem, który aż do godziny 3 z rana trwał. Była to uczta, którą dobrem urządzeniem i kosztem wszystkie dotąd widziane przechodzi. W sali jadalney były wystawione nayrzadsze drzewa z doyrzałemi owocami, co w tey porze roku i w tey strefie iest prawdziwie zadziwiaiącą rzeczą. Co zaś naybardziey zdobiło tę ucztę, to wesołość Imperatora i szanowney iego małżonki. Z cudzoziemcow ieden tylko Jenerał Sawary był na nią zaproszony.

Nasz poseł P. Alopeus iest iuż z Londynu odwołany.

Do nowo nabytych przez traktat Tylżycki mieszkańcow Białostockiego powiatu wydał Nayiaśnieyszy Imperator pod d. 15 Października odezwę, w którey zapewnia im nie tylko swoią opiekę, bezpieczeństwo maiątkow, ale nadto przywileie i dobroydzieystwą, iakich dawniey si poddani pod iego berłem doznaią, i wyznaczył Senatora na odebranie od nich przysięgi wierności.

Wszystkich officerow, którzy się w bitwie pod Preusisch-Eylau popisali, i którzy woyskowych orderow S. Jerzego lub Włodzimirza nie otrzymali, wynadgrodził Nayiaśnieyszy Imperator złotym medalem, który u dziurki guzikowey na czarney z żółtemi paskami wstązce nosić maią. Wszystkim zaś, którzy takowe znaki otrzymali zmnieyszone są 3 lata służby do otrzymania woyskowego orderu lub wysłużoney pensyi.

Z Londynu d. 14. Listopada.

(Przez Paryż.)

Woyska nasze ustąpiły z południowey Ameryki d. 13 Września. Admirał Murray odpłynął z Montevideo z swoią eskadrą, z 3 liniiowych i 5 mnieyszych woiennych okrętow złożoną, wraz z 80 przewozowemi statkami. Część tameyszego woyska popłynęła stamtąd z Admirałem Stirling do wschodnich Indyy. Wszystkie Angielskie towary zostały w Montevideo sprzedane. Okręty nasze wiozą więc stamtąd wiele pieniędzy.

Gdy sprawuiący Duńskie interessa, P. Rist, d. 9. stąd wyieżdżał, był przez Posłańca stanu Wik aż do brzegow odprowadzony.

Do Peterzbu ga pobiegł posłaniec stanu z ważnemi listami. Szybko płynący kuter powiozł go z Jarmutu na mieysce przeznaczenia.

Admirał Cochrane, który dwa miesiące bawił w Halifaxie, odpłynął stamtąd d. 5 Października na okręcie Belleisle, z okrętami Ramilies, Etalion, Akasta i Melampus do Barbidos, skąd, iak mowią, wypłynie niebawnie z znaczną siłą do uderzenia na Duńskie wyspy w zachodnich Indyach.

Siła woyskowa, która na nową wyprawę towarzyszy Sidneiowi Smith, ma bydź daleko większa, niżeli ią dotąd podano. Domyślaią się, że połowa przybyłego na powrot z Danii woyska będzie do niey użyta. Niewiadomo iednak ieszcze kto będzie tem woyskiem dowodził, ale pewną iest rzeczą, iż Jenerał Beresford należy do tey wyprawy.

Na Jenerała Whitelocke, który z Montevideo powrocił, będzie niezwłocznie sąd woyskowy złożony.

Nieprzyiacielskie okręty w Ferolu wszystkie w gotowości są do wyyścia na morze, i zdaią się tylko pomyślney oczekiwać pory. Domyślaią się, że ich przeznaczeniem iest złączyć się z Tulońską flotą.

Celem poselstwa P. Roze do Ameryki iest, ofiarowac Amerykanom w nadgrodę, ieżeliby

porzucić chcieli handel z osadami Francuzkiemi, zawieszenie naszey żeglugi do Ameryki, i pozwolenie im bez żadnego ograniczenia naszemi zachodznio-indyyskiemi płodami handlowac.

List z Gibraltaru pod d. 8 Października zawiera w sobie co następuie.

"Kommunikacya między tuteyszą załogą i Hiszpanami została ostatniey nocy przerwana. Domyślaią się więc, iż attakowac nas będą Francuzkie i Hiszpańskie woyska. „

Gotuią wielką przewozową flotę, która iak tylko będzie można nayprędzey ma zawieść do Gibraltaru woyska, żywność i potrzeby woienne.

Powracaiący z Kopenhagi przewozowy okręt, na którym znaydowali się chorzy i ranieni żołnierze, zatopił się.

Kłotnia, która wszczęła się w Chinach w miesiącu Maju między Angielskiemi i Chińskiemi maytkami, i w którey z obu stron kilku ludzi poległo, sprawiła, iż wszelki handel i związki z okrętami Angielskiemi przerwane zostały.

Z Charlestown w południowey Karolinie piszą pod d. 27 Sierpnia, że tam znówu żółta gorączka grassuie, i codziennie wiele na nią ludzi umiera,

Z Nowegoiorku d. 3. Października

W tych dniach widziany tu był kometa bez szkła pomocy.

Zawarty pod d. 31 Grudnia roku przeszłego z Angliią traktat ogłoszony tu teraz został. Składa się z 26 artykułów. Za podstawę wzięty iest bywszy traktat, który P. Jay w roku 1794 zawarł. Amerykańskie okręty maią bydź podług iednego z iego artykułów po przyiacielsku w wschodnio indyyskich Angielskich portach przyymowane. Jedenasty artykuł stanowi, iż Amerykanom wolno iest pod pewnemi warunkami dostawiać nieprzyiacielskim osadom Anglii Europeyskie towary, i z tychże osad wywozić do Europy ich płody. Traktat ten był na 10 lat zawarty.

Z Paryża d. 25 Listopada.

Dziś widziała stolica powracaiące do swych murów gwardye Cesarskie i wybór Francuzkiego woyska. Od rana zaraz cały Paryż był w poruszeniu; niezmiernie wiele ludzi zgromadziło się u rogatki de la Villette; wszystkie ulice, przez którę przechodzić mieli bohatyrowie, napełnione były obywatelami. O godzinie 11 zebrało się ciało municypalne na ratusz i udało się w powozach, pod zasłoną z tyłu i przodu iezdy, do rogatki de la Villette, za którą wystawiona była brama tryumfalna. Gdy ciało municypalne przybyło do rogatki, pokazała się postępuiąca gwardya, maiąc na czele Marszałka Bessieres, otoczonego adjutantami i głównym sztabem. Ciało municypalne udało się zaraz do bramy tryumfalney, gdzie prefekt Sekwany miał głos w imieniu miasta i ofiarował gwardyi złote korony, któremi za pozwoleniem J.C.K.Mci orły przyozdobił. Jak tylko prefekt to uskutecznił, przeciągnęła gwardya przez bramę tryumfalną i szła w porządku aż na pola Elizeyskie. Natłok ludu, który szedł za gwardyą i ustawicznie wykrzykiwał, "Niech żyie Cesarz! Niech żyie gwardya! „ zwiększał się w miarę zbliżania się do pól Elizeyskich. Jak tylko tam woyska stanęły, ciało municypalne dało im w imieniu miasta Paryża ucztę na stołach pod namiotami, do których samo im usługiwało. Przy każdym regimencie znaydował się osobny stół dla officerów; daley trochę stół dla głównego sztabu. W czasie biesiadowania gwardyy rozdawano w 12 znacznieyszych mieyscach Paryża wino i wygrywano przez ciągnienie lotteryi różne potrawy. Na placu

niewinności z fontanny 4 rurami wytryskiwało wino. Porządek pod czas całey uczty nie był przerwany; mieyska gwardya trzymała wszędzie straże. Dla nadania tem większey okazałości tey uczcie i dla zabawy obywateli na każdym z powyższych placów przygrywała muzyka narodowe i do okoliczności stosowne pieśni. Dziś w wieczór dane będą na 12 placach faierwerki przy pięknym ich oświeceniu. — Ostatnia kolumna gwardyi Cesarskiey nocowała d. 14 t. m. w Werdunie. Piękna postawa różnych korpusów, czerstwość zdrowia żołnierzy, dzielność koni pomimo złych dróg i tak fatyguiących kampaniy, ściągnęły podziwienie nawet Anglików, którzy wraz z ludem Werduńskim wybiegali dla przypatrywania się bohaterom.

Rocznica koronacyi Cesarza obchodzona będzie d. 6 Grudnia, stosownie do wyroku Cesarskiego pod d. 19 Lutego 1806, w całey Francyi. Każde miasto, maiące 10,000 fr. dochodu, wyposarzy w tym dniu, podług życzeń Cesarza, z dochodów miasta cnotliwą dziewczynę i wyda za iednego z woiowników.

Krolowa Jmć Neapolitańska znayduie się teraz w Morfontaine.

Z Vitré (w departamencie Jlleri i Vilaine) piszą pod d. 21 — " Od pięciu dni widziemy przechodzących ustawicznie przez nasze miasto Angielskich jeńców. Jdą od zachodu państwa wewnątrz kraiu po 30 do 40 ludzi pod zasłoną żandarmów. „

List z Lizbony pod d. 5 Listopada ogłaszony przez nasze pisma, wyraża co następuie:

" Wyrok Xcia Regenta, zapowiadaiący iż łączy się z Francyą, nie uspokoił naszey obawy. Wszystko tu iest w naywiększym nieładzie. Zamknięcie naszych portów dla Anglików iest zapoźne; mieli bowiem czas wywieść wszystkie swoie towary i zabezpieczyć swoią własność. Dobrze myślący woleliby widzieć w naszem gabinecie otwartą i szczerą politykę, zamiast chwieiącego się i niepewnego systematu. W rzeczy samey iakże małe mocarstwo może się oprzeć środkom wszystkim Monarchów Europeyskich? Należało zaraz chwycić się powszechney polityki, zamknąć porty dla nieprzyiacioł lądu, i przychylić się wprost do żądań Francyi i Hiszpanii. Opor, który im okazano, iest tem śmieszniejszy, że udawano nakoniec, iż chcą na ich żądania zezwolić, i że nie otrzymano żadney pomocy od rządu, dla którego wszystko poświęcano. Nierychły środek, który nasz rząd przedsięwziął, po długim oporze i wahaniu się, będzie zapewne uważany iako skutek boiaźni, i nie potrafi sprawić zaufania w naszem gabinecie. Jakoż pomimo przeymowania przez naszą policyą wszystkich doniesień, biegaią po Lizbonie naytrwożliwsze pogłoski; zapewniaią, że woyska Francuzkie i Hiszpańskie postępuią szybkim krokiem ku naszem granicom, i spodziewać ich się należy w stolicy przed końcem tego miesiąca. „

D. 26. Listopada.

Cesarzowa Jmć odebrała przez telegraf doniesienie, że Nayiaśnieyszy Cesarz i Król Jmć przybył d. 20 na górę Cenis, i tegoż wieczora do Turynu. Przesłanie tego doniesienia spoźnione zostało przez deszcz i mgłę na górach.

Xżę Prymas, członek instytutu, znaydował się onegday na publicznem posiedzeniu akademii Francuzkiey.

Xżna de Layen przybyła z swą córką do Paryża.

Z Flessingi piszą pod d. 16. " Amerykańska fregata Samarytanka pod Kapitanem Devall, płynąca z Nowegoiorku z kawą, bawełną, papierem, &c. rozbiła się onegday na zacho-

dzie wysęju Ellbcog o godzinie 11 przed południem. Wzięła sobie była rybaka z Blankenburga za przewodnika. Jak tylko dowiedziano się tu o tem nieszczęśliwem zdarzeniu, posłano zaraz majtków z kotwicami i linami na pomoc rozbitym, tudzież statki dla przeładowania towarów z fregaty.,,

Szczegoły, które Angielskie dzienniki pod d. 10 t. m. przywodzą względem ustąpienia z południowey Ameryki, okazuią iak wielkie znaczenie przywięzuie lud, a osobliwie kupcy do tego zdarzenia. Któżby uwierzył, iż po zniewadze, iaką dopiero oręż Angielski poniósł, rząd poważył się gotować inną wyprawę, która pomianowaniu Jener: Beresforda iey naczelnikiem, zdaie się bydź w te same okolice przeznaczoną? Jeżeli tak iest, Hiszpania nie ma się przyczyny obawiać tego nowego przedsięwzięcia. Hiszpanie nauczeni doświadczeniem, ożywieni nienawiścią i zachęceni przez pomyślność, są teraz strasznieyszemi i bez wątpienia lepiey się obwarowali. Dla podbicia ich dzisiay potrzebaby daleko znacznieyszych sił, i tak wielkich, iakich rząd Angielski nie iest wstanie wystawić. Lecz ieżeli południowa Ameryka nie iest celem tego uzbroiania, któreż mocarstwo iest zagrożone, i przeciw któremuż ministrowie Angielscy chcą swe ciosy wymierzyć? Bez wątpienia nie iest lądowe mocarstwo; gdyż żaden jenerał Angielski nie śmiałby się tam pokazać, gdzie tylko Francya lub iey sprzymierzyńcy mogą na pomoc pośpieszyć. Pozostałże ieszcze tym ministrem w starym lub nowym świecie który przyiacielski narod do złupienia? Skłoniłże się nakoniec Król Szwedzki do życzeń ludu swoiego? Oczekuiąc rozwiązania tey zagatki, Anglicy, którzy po wypadkach przeszłych wypraw, nie wiele powinni mieć ochoty do nowych, widzą z naywiększem swoim umartwieniem postęp lądowego systematu przeciw ich morskiemu despotyzmowi. — (Dziennik Argus.)

Z Utrechtu d. 25. Listopada.

Król Jmc nasz przeniosł się onegday do swego pałacu, który tu dla niego przygotowany został. Tegoż dnia dał uroczystą audyencyą ciału prawodawczemu, które tu zwołane zostało. Prezydent Byland miał do niego w imieniu tegoż ciała krotką, lecz pełną wyrazow przywiązania mowę, na którą J. K. M. odpowiedzieć raczył:

"Mci Panowie! Z radością widzę was znowu zgromadzonych. Poczytuię za naywiększe ukontentowanie, że widzę ważne urzędy ciała prawodawczego osadzone takiemi, iak wy mężami, których znam, szacnię, i wybor moy zgodny był z wyborem waszych współziomkow. Z ukontentowaniem podzielę z wami cokolwiek zrządzić będzie można dobrego, lub zapobiedz złemu; gdyż w przykrych okolicznościach teraźnieyszych drugi wyraz iest stosownieyszy, niżeli pierwszy. Z rownem ukontentowaniem uciekać się do was będę w nadzwyczaynych przypadkach. — Minister wewnętrzny przybędzie do waszego zgromadzenia w przyszły czwartek. Zda wam sprawę o położeniu rzeczy, o wykonaniu postanowionych w roku przeszłym środkow i o tem co ieszcze przedsięwziąść należy. Zobaczycie, iż pomimo pokoiu na lądzie położenie nasze nader iest przykre; wszelako przy powszechnym pokoiu odmienić się musi. Polegam i polegać zawsze będę na przywiązaniu, któreście mi oświadczyli.„

Jeneralny dozorca dóbr koronnych, Twent mianowany został jeneralnym podskarbim koronny na mieyscu F. Mansangore, który został szambelanem i dozorcą dobr Królewskich w Francyi.

Radca stanu i pierwszy gabinetowy sekretarz Cuviller Fleury otrzymał urząd pierwszego kanclerza Królewskiego domu. W dabinecie zastąpił iego mieysce P. Gillet Ducoudray, a P. Elie de Cazes iest sekretarzem Królowey mianowany.

D. 25 Baron Hertling oddał Królowi list wierzytelny, iako poseł Króla Bawarskiego.

Z Amsterdamu d. 28 Listopada.

Dod tek do dworskiey gazety Angielskiey pod d. 24 Listopada zawiera w sobie 3 następuiące gabinetowe rozkazy:

W Pałacu Królowy d. 11 Listopada 1807 i w obecności J. K. Mci na radzie.

" Gdy pewnę rozkazy, które zawieraią w sobie bezprzykładne systema prowadzenia woyny, i szczególniey wymierzone są do zniszczenia handlu i źródeł tego królestwa, przed nieiakim czasem od Francuzkiego rządu wydane zostały, przez które wyspy Angielskie w zamknięciu są ogłoszone, i nakazano zabierać wszystkie okręty i z ładunkiem za dobrą zdobycz poczytywać, które poważyłyby się prowadzić handel z kraiami pod panowaniem J. K. Mci zostaiącemi; gdy przez też rozkazy zabroniony iest wszelki handel towarami Angielskiemi, i każdy towar pochodzący z Angili, iey osad lub rękodzieł poczytany iest za dobrą zdobycz; gdy narody z przymierzone z Francyą lub pod iey wpływem zostaiące wezwane zostały do uskutecznienia tego rozkazu i ten wykonały lub wykonywaią; gdy J. K. Mci rozporządzenie pod d. 7 Stycznia r. b. nie dopięło porządanego celu, to iest zniewolenia nieprzyiaciela do cofnienia pomienionego rozkazu lub przynaymniey nakłonienia neutralnych mocarstw do oparcia się iemu, ale owszem rozkaz ten świeżo bardziey ieszcze zostrzony został; i gdy J. K. Mość w takich okolicznościah widzi się bydź zniewolonym do przedsięwzięcia dalszych środkow, dla utrzymania i obrony słusznych swoich praw i zachowania swey siły morskiey, które przez usiłowania i waleczność Jego ludu za pomocą Opatrzności utrzymane były, i których utrzymanie niemniey iest ważne dla bezpieczeństwa i dobra posiadłości J. Krol. Mci, iako też dla obrony tych kraiow, ktore ieszcze niepodległość zachowały, dla handlu i dobra ludzkości: przeto raczył J. K. Mość, za zgodą swey tayney rady, rozkazac i ninieyszem rozkazuie: że wszystkie porty i miasta Francyi i iey sprzymierzyńcow, lub innego kraiu, ktory zostaie w woynie z J. K. Mcią i wszystkie inne porty i miasta, które lubo niezostaią w woynie z J. K. Mcią, ale zamknięte są dla bandery Angielskiey, i wszystkie porty i miasta w osadach, należących do nieprzyiacioł J. K. Mci maią odtąd bydź, wyiąwszy niektore przypadki, co do handlu i żeglugi zamknięte, tak iak gdyby były przez morską siłę J. K. Mci opasane; daley nakazuie się, iż wszelki handel towarami i płodami powyższych kraiow i osad iest zakazany, i że wszystkie okręty z naładzonemi towarami maią bydź zabierane i za dobrą zdobycz uznane, &c. (Tu następuie wymienienie okrętow i towarow, które nie podpadaią konfiskacie, i na ten przypadek powinny bydź nie podeyrzanemi zaświadczeniami opatrzone.)

Drugi rozkaz pod tymże dniem zakazuie wprowadzania do Anglii towarow i płodow będących z Angliią w woynie mocarstw, a towarow przyiacielskich mocarstw, lub tych których powyższem rozkazem iest dozwolony handel, niewolno tylko na Angielskich lub tego kraiu okrętach, którego są towary, wprowadzac.

Trzeci opiewa, iż nie wolno przedawac okrętow żadnego z woiuiących mocarstw neutralnem kraiom.

Duńskie okręty są iuż w Londynie za dobrą zdobycz uznawane. Niedawno skonfiskowano płynącą z Altony do Cagliary z [illegible] fregatę.

DODATEK
DO № 101.
GAZETY KRAKOWSKIEY

W Niedzielę Dnia 20. Grudnia 1807.

Z Sokoliny d. 8. Grudnia.

Przywiezione zostało do Parafii Kościoła Sokoliny Ciało zmarłego S. P. JW. JP. Joachyma ns Raciborska Morstina, Orderów Polskich, Orła Białego i S. Stanisława Kawalera, iako czułego i dobrego Kolatora tego Kościoła, z tego świata, do szczęśliwey wieczności d. 4 roku i miesiąca bieżących, w kamienicy swoiey na Floryańskiey ulicy w Krakowie będącey, godziny drugiey po południu przeniesionego, wieku życia 66. Te lata, pędził ten Pan w dotrzymaniu wiernie miłości i boiaźni BOGA, niemniey i miłości bliźniego, tak że był wzorem pełney Religii, Dzieci nayukochańszym Oycem, miłośnikiem ludzkości i uprzeymości, a prawdziwym Oycem i Panem Włościan swoich. Choroba tego Pana czterech tygodniowa w naywiększych bolach, tak mile od niego z woli Naywyższego Stworcy przepuszczona, wyrównała z zgadzaniem się S. Joba, podaiąc się Ręce Boskiey tak, iż bez uczucia i rozrzewnienia, patrząc nie można było. Przysposobił ten Pan Dusze swoią, oddaiąc ią Stworcy Swemu, tak, iak naygorliwszego sługę BOGA przystoi. Opatrzony Nayświętszemi Taiemnicami do zbawienia Duszy potrzebnemi, uczynił powierzonego mu od Naywyższey Istności daru rozrządzenie. Pragnął i o to prosił, aby Jego zwłoki, przy własnym Jego Kościele w Sokolinie, gdzie Ciała poddanych Włościan leżą, (iako dobrego Pana i Oyca) pogrzebione były. Nie zasnął inaczey w Bogu, iak w przytomności Pasterza swego, którego w życiu, i przytomnego w przeciągu choroby swoiey, mieć chciał i zyskał. Stanąwszy zwłoki zmarłego tego Pana na granicy Parafii Sokoliny, prowadzone przez liczne Duchowieństwo, Obywatelów, Sąsiadów, ludu różnego stanu, Włościan, do Kościoła, i złożone na katafalku, gdzie przez trzy dni, przy licznych Offiarach, modłach, do południa i po południu, do Tronu Naywyższego Stworcy, odprawowane było Nabożeństwo. Ostatnią Mszę S. śpiewaną miał WJX. Jozef Mężyk, Kanonik Kollegiaty Wiślickiey, Proboszcz Kociński prawdziwy Boski Namiestnik. Kazanie pogrzebowe po Sumie miał WJX. Marcin Bachowski, Proboszcz Parafii Xiążnickiey nayczulszy Pasterz, a przy złożeniu Ciała do grobu nato przygotowanego, WJX. January Lgocki, Doktor S. Teologii, Instituto S. Pawła

pierwszego Puſtelnika Prowincyał, Mąż Apoſtolski. Odprawowane było to trzechdniowe Nabożeńſtwo Swięte, w żywey miłości BOGA, w smutku nieukoionym nayczulszem, pobudzaiące do modłów, przytomne nayliczniey'sze Zgromadzenie ludu, że to utraciło, tak dobrego, w Oyczyznie, na usługach publicznych, w niczem niepośladkowanego, w rzędzie między pierwszemi Osobami, Obywatela, Sąsiada, Pana, i Włościan nayukochańszego Oyca.

Z Wrocławia d. 1. Grudnia.

Dziś rano wyszedł ſtoiący tu od dawnego czasu załogą regiment piechoty Naſtępcy tronu Bawarskiego, i udał ſię z innemi Bawarskiemi woyskami, ſtoiącemi ieszcze w Szląz-ku, drogą do Saxonii.

Woyskowa droga z Saxonii do Xięſtwa Warszawskiego nie idzie przez Szląsk, ale przez Kroſſen i Zülichau; 4000 woyska może na raz przechodzic. Nie tylko Sasowie i Polacy, ale nawet ich sprzymierzyńcy mogą tą drogą przechodzić. Koszt podroży zaſtępuie Saxoniia: kwatery, światło i drzewo doſtarczaią Prussy. Woyska przechodzą wolno, niepodlegaią rownie iak ich bagaże żadney rewizyi. W Kroſſen i Züllichau uſtanowione będą Saskie poczty. Z Drezna umowione są trzy handlowe drogi: iedna idzie przez Bunzlau, Liegnitz, Wrocław, Oels i Wartenberg do Warszawy, i druga przez Lüben, Steinau, Winzig i Herrnſtadt do Kalisza, i Poznania, trzecia tamże przez Sorau, Sagan, Neuſtadtel, Wielki Głogow i Frauenſtadt. Kraiowe i handlowe płody będą na granicy Pruskiey zaplombowane; oſtatnie zapłacą półtora grosza (1 1 gr. pol.) od centnara, a pierwsze po 3 fenigi od talara, lecz żadney więcey opłaty. Cena zboża do opłaty ieſt raz na zawsze uſtanowiona. Saxoniia i Warszawa maią wolną żeglugę po Noteci, Warcie, Odrze; Wilhelmowskim kanale i otwartą kommunikacyą do Elby za opłatą poſtanowionego w Prusiech 1806 tranſitu. Statki nie mogą bydź rewidowane. Te same wolności warowała sobie Francya dla swoich towarow. Pruscy poddani, co do handlu, maią tych samych praw używać. Umowa ta zawarta zoſtała przez Marszała Soult d. 13 Października r. b. w Elblągu i od Cesarza ieſt potwierdzona. Z Pruskiey ſtrony podpisali ią Jork i Dönhoff. Stosunki Szląskiego handlu i opłat celnych znaczney przez to podpadną odmianie i w cale inaczey będą muſiały bydź urządzone. Skutki tey umowy będą dla handlu naywiększey wagi, gdyż otwieraią mu w cale nową drogę.

Od brzegow Menu d. 1 Grudnia.

Królewstwo Jebmość Wirtembergscy przybyli d. 29 Liſtopada w wieczor do Stutgardu.

Bytność Xcia Prymasa w Paryżu ieſt przedłużona.

Podrożni przyieżdzaiący z Roſſyi, powiadaią, iż większa część woyska Roſſyyskiego, które należało do oſtatniey woyny, powraca wewnątrz państwa.

Poselſtwo Gotayskie ukończywszy swoie zlecenia w Paryżu, odebrało rozkaz, aby udało ſię do Frankfortu, gdzie iuż przybyło.

Batalion Francuzki, który ſtał w Baireit, miał d. 28 Liſtopada opuścić to Xięſtwo i udać się do Kistrina. Szosty korpus, do ktorego ten batalion należy i ktory ſtał w Szląszku, ma się także udać do Kiſtryna. Oprocz dywizyi Bawarskiey Jenerała Deroy, przybydź maią do Baireitu kontyngiense, Badeński, Heski, Gotayski i Weymarski.

Od brzegow niższey Elby d. 25 Lisstop.

Wezera i Elba tak mocno są teraz woyskiem Francuzkim osadzone, iż żaden okręt

nie może na te rzeki wpłynąć.

Z Frankfortu d. 20 Listopada.

Dywizya Włoska, która stała dotąd w północnych Niemczech, stanąć ma w Wielkim Xięstwie Wirzburskim i zostaie pod dowodztwem Jenerała Wiktora.

Za kilka dni oczekuiemy 2000 Rossyanow, powracaiących z Francyi. Jenerał Müller i wiele innych officierow Rossyyskich znayduią się iuż w naszem mieście.

W niektórych gazetach czytamy, iż na mocy układow w Tylży zbiera się wiele korpusow woyska Rossyyskiego na granicach Tureckich. Też gazety dodaią, iż woyska Francuzkie zaiąć maią dawną Grecyą.

DONIESIENIA.

C. K Sądy Szlacheckie Krakowskie Galicyi Zachodniey wzywaią tym Edyktem Panią Franciszkę Gorzkowską (którey mieysce mieszkania nie iest wiadome) iako współsukcessorkę testamentową ś. p. Maryanny Pętkowski, ażeby deklaracyą swoią względem obięcia z dobrodzieystwem lub bez dobrodzieystwa prawa i inwentarza dziedzictwa po tey zmarłey pozostałego w przeciągu roku 1, niedziel 6 i dni 3 tutay tym pewniey podała; bo inaczey bez względu na iey prawo dziedzictwa, maiątek ten innym sukcessorom, którzy się zadeklarowali, przyznany będzie. Czyni się iey oraz wiadomo: że Adwokat Hołowka na dniu dzisieyszym zastępcą iey urzędownym iest ustanowiony, któremu potrzebne informacye poddać będzie mogła. W Krakowie d. 12 Sierpnia 1807.

Pod niebytnośćc Jego Excellencyi JW. Prezesa.
Bernard Dwernicki Kons. Appell. Trybunatu.
Beck.
Scherauz.

Z Kons. C. K. Sądow Szlacheckich Krakowskich.
Elsner.

Magistrat Miasta C. K. Stołecznego Krakowa wszystkich do których należy ninieyszym powołaniem uwiadomia: iż Franciszek Fietta dnia 5 m[illegible] roku 1798 tu w Krakowie w szpitalu S. Łazarza w kamienicy pod Nrem 221 [illegible] cy umarł, ktorzy przeto do dziedzictwa pozostałego po śmierci iego iąkowe prawo [illegible] maią, a osobliwie bracia zmarłego iako to Jan Baptista i Ludwik Fietta niniéyszym [illegible] się ażeby oświadczenie swe: czyli dziedzictwo przerzeczone z dobrodzieystwem albo [illegible] dobrodzieystwa prawa i inwentarza obiąc albo całkiem zrzec się chcą? w przeciągu [illegible] tygodni tuteyszemu C. K. Magistratowi tym pewniey okazali i w [illegible] mierze dokładnie wy[illegible]li się, gdyż przeciwnie w oznaczonym czasie zgłaszaiącym i prawnie wywodzącym się [illegible]zictwo przyznane i wydane będzie.

Gollmayer.
Krzyżanowski.
Łodziński.

Z Rady Magistratu C. K. Stołecznego Miasta Krakowa.
Dnia 17 Październ. 1807 roku.
Kowalski.

Z strony Jurysdykcyi *Dominikalney* Dembnickiey niniéyszym do publiczney wiadomości podaie, iż na żądanie Pana Jana Dzidowskiego licytacya domu drewnianego tu w Dembnikach pod Nrm. 8 sytuowanego, Michała i Doroty Kalicińskich Małżonkow *własnego*, do summy wraz z ogrodem do tego należącym, i 1524 zł. ryń. 30 kr. urzędownie oszacowanego, w drodze exekucyi pozwolona iest. Kondycye sprzedarzy rzeczonego domu są następuiące: a) Każdy, który się do zalicytowania tego domu zgłosi, Vadium 150 zł. ryń. przed licytacyą złożyć będzie obowiązanym, potym b) Licytant naywięcey daiący całą summę z licytacyi wypadłą natychmiast złożyć będzie obowiązany, do którey to summy Vadium wrachowane zostanie, gdyż c) w przeciwnym razie na iego koszta licytacya domu na nowo

przedsięwzięty, i nawet niżey ceny szacunkowey sprzedany zostanie, a coby do summy zatem że dom przez naywięcey d[illegible] [illegible]cego brakowało, ze złożonego przez niego Vadium nie wystarczy nagrodzone będzie, coby zaś nie dostawało z iego maiątku poszukowane zostanie. Ponieważ do przedsięwzięcia licytacyi tego domu trzy termina, to iest 1szy 9go Stycznia, 2gi 6go Lutego, 3 i ni dzień 5go M[illegible]rca 1808 są wyznaczone. Zaczem wszystkich tych, którzyby sobie wzmiankowanego domu za gotowe zaraz pieniądze życzyli, zapraszaią się na godzinę 10 rano, aż by w dworze Dembnickim nad Wisłą stoiącym stawili się.

W Dembnikach dnia 9 Grudnia 1807.

Jan Pacewicz, Justyc. Dominikalny.

Magistrat Miasta C. K. Lublina, ninieyszym publicznym Edyktem wszystkim i każdemu w szczególności do wiadomości podaie, iż na żądanie Kaźmierza Tymińskiego, sukcessora wieloletniego Jakuba Gieringiera opiekuna i Andrzeia Kożyrskiego kuratora do spraw sukcessorow Tymińskich licytacya domu z jatką tu w Lublinie pod Nrm. 77 sytuowanego sukcessorow Tymińskich własnego, podług dzieła detaxacyi przez każdego w szczególności lub w czasie licytacyi przeyrzec się mogącego sądownie oszacowanego, dnia 22 Grudnia 1807 roku i dnia 12. Stycznia 1808 o godzinie 10 z rana przedsięwzięta będzie w mieyscu magistratu tuteyszego z tym dodatkiem, iż ieżeli dnia 22 Grudnia 1807 roku, iako na drugim terminie licytacyi podług szacunku sprzedany nie będzie, ten na trzecim terminie niżey ceny sprzedanym zostanie, gdzie więceyofiaruiący, stosownie do Kod: Sąd: §. 436. długi na tym domu i jatce hypotekowane w szacunku ceny ofiarowaney przyiąć na siebie obowiązany będzie, chociażby wierzyciele przed umowionym zrzeczeniem się długu zapłacenia wzbraniali się; dla tego wszyscy na tym domu i jatce hypotekowani dłużnicy na ten termin, ażeby szczególnego przypozwu [illegible] wzywaią się, stosownie do rozporządzenia pod dniem 22 Sierpnia 1797 dla te[illegible] wszyscy, ktorzyby na pomienionym terminie nie stanęli, ani przeciwko kupuiącemu, albo ten dom z jatka przeymuiącemu żadnego prawa mieć nie będą, lecz swoiey należytości z szacunku ceny ofiarowaney, [illegible] z innego dłużnika maiątku poszukiwać maią. Dan w Lublinie dnia 1 Grudnia 1807.

Poll.
Schweitzer.
Lewandow[illegible]

[illegible] Magistratu [illegible] K. wolnego Miasta Lublina.
Swiderski.

C. Kr. Sądy Szlacheckie Krakowskie Galicyi Zachodniey oznaymuią tym Edyktem Panu Wacławowi Tym[illegible], iż [illegible] Piotr Paweł Staszewski u Sądow tych — o umorzenie tranzakcyi, kupna i [illegible] [illegible]mieniec do powrocenie summy szacunkowey, i wynadgrodzenie szkody [illegible] zł. ryn. 50 czer. zł. i 753 ryn. 20 kr. — żałobę na niego podał, i o pomoc Sądu [illegible] wymaga prosił. —— Gdy zaś Sądy te, nie maiąc wiadomości gdzie [illegible]zy w cale w C. K. kraiach dziedzicznych znayduie się, onemuż Wacł[illegible]skiemu Adwokata tuteyszego Osławskiego, z iego szkodą i iego kosztem zastęp[illegible]owiły, z którym proces ten stosownie do ustawy sądowey na C. K. państwa dzied[illegible] przepisaney rozpocznie się i ukończony będzie; on przeto Edyktem ninieyszym tym końcem upomina się, ażeby w czasie przyzwoitym to iest 27 Stycznia 1808 roku sam stanął, albo ieżeli iakie ma prawa swego dowody, te zastępcy wyznaczonemu w cześnie przesłał, albo nakoniec innego sobie patrona obrał, tego sądom tuteyszym wymienił, i podług przepisu tych środkow prawa używał, które do swey obrony za nayskutecznieysze osądzi; inaczey bowiem wszelką niedogodność z zaniedbania wyniknąc mogącą samby sobie, podług opiewu C. K. praw, przypisac był winien.

Jozef de Nikorowicz.
W. Lichocki.
Kammamiller.

Z Rady C. K. Sądow Szlacheckich Krakowsk: Galicyi Zachodniey.
W Krakowie dnia 9. Listopada 1807.
Dawid Jendrzejowicz.